

نقش دیواره سلوالی در کندی رشد میکوباکتریوم توبرکلوزیس

دکتر عزت‌ا. قائمی^۱، دکتر کیومرث قاضی‌سعیدی^۲

چکیده

بیماری‌های میکوباکتریومی از قدیم‌ترین بیماری‌های شناخته شده بشری هستند. ذهن تاریخ پر است از خاطرات تلخ تهاجم بیماری‌های میکوباکتریومی، به خصوص سل و جذام که حتی امروز، سال‌ها پس از کشف عامل، راه‌های تشخیص، پیشگیری و درمانشان هنوز نام آنها ترس و وحشت را در انسان زنده می‌کند. اگرچه دوران اوج بیماری جذام، فروکش کرده، بیماری سل، سال‌هاست که در پی اوج‌گیری مجدد، می‌رود تا به عنوان یک خطر جدی برای بشریت و به خصوص جوامع جهان سوم خودنمایی کند و در این راه، دست ویروس ایدز را نیز سخت فشرده است تا با هم به تردید با سلامت برخیزند. از طرفی فرصت مناسبی به دست آمده که بعضی از گونه‌های میکوباکتریومی بی‌خطر یا کم‌خطر، خود را به شکل یک عامل بیماری‌زا جدی مطرح نمایند و مولد بیماری‌هایی مرگ‌آفرین در انسان شوند. محققینی که با چهره جدید این سازواره (ارگانیسم)، آشنایی یافته‌اند، سخت در تلاشند تا با شناسایی ویژگی‌های دقیق ترشان، نقاط ضعف آنها را یافته و به مبارزه جدی تر با آنان برخیزند. این نوشتار نیز در پی روشن‌سازی یکی از ویژگی‌های میکوباکتریومی یعنی کندی رشد آنها می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: رشد، دیواره سلوالی، میکوباکتریوم توبرکلوزیس

۱- استادیار دانشگاه علوم پزشکی گرگان، نشانی: گرگان، کیلومتر ۳ پاره گرگان به ساری، ابتدای پاره شهست کلا، دانشگاه علوم پزشکی گرگان (بنیاد فلسفی)، دانشکده پزشکی، گروه میکروب‌شناسی تلفن: ۰۳۵-۰۴۳۲۶۵۱-۰۷۱

۲- دانشیار دانشگاه علوم پزشکی تهران